

„the profession concerned”, „la profession concernée” ja „der Breffende Beruf”, mida on kasutatud vastavalt direktiivi inglise-, prantsuse- ja saksa keelses versioonis) ning c) sellele vastava kutsetegevusega tegeldi õiguspäraselt, st järgides tingimusi, mis on kehtestatud asjakohastes õigusnormides liikmesriigis, kus sellega tegeldi, nii et on välistatud, et arvesse võetakse töökogemust, mis omandati kõnesoleval kutsealal vastuvõtvast liikmesriigis enne taotluse rahuldamist, sest vastuvõtvast liikmesriigis ei saa kõnesoleval kutsealal õiguspäraselt tegutseda enne taotluse rahuldamist (ilma et see piiraks mõistagi direktiivi artikli 5 kohaldamist, mis võimaldab teatavatel tingimustel tegutseda vastuvõtvast liikmesriigis kutsealal kutseala kvalifitseeritud esindaja juhendamisel, et omandada töökogemust, mida ei ole omandatud päritoluliikmesriigis)?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Symvoulis tis Epikrateias (Kreeka) 28. oktoobril 2009 — Ioannis Giorgos Askoxylakis versus Ypourgos Ethnikis Paideias kai Thriskevmaton (haridus- ja religiooniminister)

(Kohtuasi C-426/09)

(2010/C 24/39)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulis tis Epikrateias (Kreeka)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ioannis Giorgos Askoxylakis

Vastustaja: Ypourgos Ethnikis Paideias kai Thriskevmaton (haridus- ja religiooniminister)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomide tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT L 19, lk 16; ELT eriväljaanne 05/01, lk 337) artikli 4 lõike 1 punkti b direktiivi 2001/19/EÜ (EÜT L 206, lk 1; ELT eriväljaanne 05/04, lk 138) artikli 1 lõikega 3 muudetud redaktsioonis, mis kehtis enne selle kehtetuks tunnistamist direktiivi 2005/36/EÜ (ELT L 255, lk 22) artikliga 62, esinev mõiste „töökogemus” vastab mõistele „töökogemus”, mille määratlus on toodud selle direktiivi artikli 1 punktis e, ning kas seda võib mõista kui kogemust, millel on korraga järgmised omadused: a) asjaomane isik omandas selle pärast seda, kui oli saanud diplomi, mis võimaldab hakata tegutsema teataval reguleeritud kutsealal päritoluliikmesriigis; b) see omandati, tegutsedes kutsealal, millega tegelemise õigust direktiivi 89/48/EMÜ alusel esitatud taotluses palutakse (vt terminid „the profession concerned”, „la profession concernée” ja „der Breffende Beruf”, mida on kasutatud vastavalt direktiivi

inglise-, prantsuse- ja saksa keelses versioonis) ning c) sellele vastava kutsetegevusega tegeldi õiguspäraselt, st järgides tingimusi, mis on kehtestatud asjakohastes õigusnormides liikmesriigis, milles sellega tegeldi, nii et on välistatud, et arvesse võetakse töökogemust, mis omandati kõnesoleval kutsealal vastuvõtvast liikmesriigis enne taotluse rahuldamist, sest vastuvõtvast liikmesriigis ei saa kõnesoleval kutsealal õiguspäraselt tegutseda enne taotluse rahuldamist (ilma et see piiraks mõistagi direktiivi artikli 5 kohaldamist, mis võimaldab teatavatel tingimustel tegutseda vastuvõtvast liikmesriigis kutsealal kutseala kvalifitseeritud esindaja juhendamisel, et omandada töökogemust, mida ei ole omandatud päritoluliikmesriigis)?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'État (Prantsusmaa) 29. oktoobril 2009 — Union Syndicale „Solidaires Isère” versus Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

(Kohtuasi C-428/09)

(2010/C 24/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Union Syndicale „Solidaires Isère”

Vastustajad: Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

Eelotsuse küsimused

1. Kas 4. novembri 2003. aasta direktiivi⁽¹⁾ tuleb kohaldada juhu- või hooajatöötajate suhtes, kes töötavad maksimaalselt kaheksakümmend tööpäeva aastas puhke- ja vaba aja keskustes?
2. Juhul kui vastus sellele küsimusele on jaatav:
 - a) kas, arvestades direktiivi eesmärki, milleks selle artikli 1 lõike 1 kohaselt on sätestada töötaja korralduse minimaalsed ohutus- ja tervishoiunõuded, tuleb artiklit 17 tõlgendada selliselt, et see võimaldab:
 - kas selle artikli lõike 1 alusel käsitleda huviharidusala töölepinguga isikute juhu- ja hooajalist tegevust nende tegevuste hulgas, mille „töötaja pikkust kõnealuse tegevuse konkreetsete omaduste tõttu ei mõõdetata ja/või ei määrata eelnevalt kindlaks või [mille] määravad töötajad ise”,

— või siis käsitleda neid tegevusi nimetatud artikli lõike 3 punkti b alusel kui „turvamis- ja järelevalvetoimingu[id], mis nõuavad vara ja isikute kaitsmiseks pidevat kohalolekut”?

b) kas viimasel juhul tuleb lõikes 2 sätestatud tingimusi, mis käsitlevad „kõnealuste töötajatele” võimaldatavaid „samaväärne korvav puhkeag” või „asjakoha[st] kaitse[t]”, mõista selliselt, et need tingimused võivad olla täidetud süsteemiga, mis seab kõnealuste lepingutega isikute tegevuse ülemmääraks puhke- ja vaba aja keskustes kaheksakümmend tööpäeva aastas?

(¹) Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Halle (Saksamaa) 30. oktoobril 2009 — Günter Fuß versus Stadt Halle (Saale)

(Kohtuasi C-429/09)

(2010/C 24/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Halle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Günter Fuß

Vastustaja: Stadt Halle (Saale)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (¹) annab õiguse nõuda ületunnitöö hüvitamist, kui tööandja on määranud kindlaks tööaja, mis ületab direktiivi 2003/88/EÜ artikli 6 punktis b sätestatud maksimaalset iganädalast tööaega?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleneb kõnealune õigus ainult vastuolust direktiiviga 2003/88/EÜ või nõuab ühenduse õigus ületunnitöö hüvitamise nõude esitamise eeldusena, et täidetud on lisatingimused, näiteks tööandjale on esitatud tööaja lühendamise taotlus või tööaja pikkuse kindlaksmääramisel on rikutud õigusnorme?
3. Juhul kui on võimalik esitada ületunnitöö hüvitamise nõuet, kerkib küsimus, kas ületunnitöö tuleb hüvitada vaba ajaga või rahas ja kuidas tuleb vastavalt ühenduse õigusele arvutada hüvitise suurus?

4. Kas direktiivi 2003/88/EÜ artikli 16 punktis b ja/või artikli 19 teiseis lõigus sätestatud võrdlusperioodid on sellises asjas nagu käesolev vahetult kohaldatavad, kui siseriiklike õigusaktidega on kindlaks määratud üksnes tööaja pikkus, mis ületab direktiivi 2003/88/EÜ artikli 6 punktis b sätestatud maksimaalset iganädalast tööaega, kuid ei näe ette selle hüvitamist? Kui vastus küsimusele vahetu kohaldamise kohta on jaatav, kerkib küsimus, kas ja mil viisil tuleb ületunnitööd hüvitada, kui tööandja ei ole ületunnitööd enne võrdlusperioodi lõppu hüvitanud?

5. Kuidas tuleb esimesele kuni neljandale küsimusele vastata ajal, mil kehtis nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ (²)?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9, ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

(²) Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv 93/104/EÜ, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte (EÜT L 307, lk 18; ELT eriväljaanne 05/02, lk 197).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 2. novembril 2009 — Euro Tyre Holding B.V versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-430/09)

(2010/C 24/42)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Euro Tyre Holding B.V.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb olukorras, kus sama kauba kohta toimus maksukohustuslaste vahel, kes sellena tegutsesid, kaks üksteisele järgnevat tarnet, mille puhul oli tegemist üheainsa ühendusesisese lähetamise või üheainsa ühendusesisese kaubaveoga, kuuenda direktiivi (¹) artikli 28c A osa esimest lauset ja punkti a koostõhusus kuuenda direktiivi artikli 8 lõike 1 punktidega a ja b, artikli 28a lõike 1 punkti a esimese lõigu ja artikli 28b A osa punkti a lõikega 1 silmas pidades tuvastada, millise tarne puhul on tegemist ühendusesisese kaubaveoga, kui kaubavedu teostab